

На по затишно нѣкое мѣсто.

Славя

Тукъ край довера да се придружава
И все къмъ край видуръ въ багиръ
И дѣто видниъ торитокъ по много
Тамъ да се сиренеи и да се свренеи
Донка

И тукъ, Славя, Дуръ се да минеи
Презъ тоа прѣзъ, въ онаъ багиръ.
Славя

(Въ минаванъ си не може да се
укрѣти на крака си, прѣдъ презъ
прѣза, развезуи си повече рана
да и ядренъ отъ бондъръ скрипту-
ва съ зѣби и глѣвно)

Защо не бѣгаишъ сама съ дѣцата?
Донка

Мѣо думашъ, Славя, кѣдѣ да бѣгаишъ?
Славя.

Бѣгаи тамъ, скрии се, менъ остави м
Възъ ишамъ още съзъ тѣзи псера
Да се разправивъ и да мнѣ кафра